

Вітряна віспа (вітрянка)

Вітряна віспа (вітрянка) – одна з найбільш поширених у світі інфекцій, посідає друге місце після грипу та інших ГРВІ серед тих, що поширюються повітряно-крапельним шляхом. Перебіг, в основному, має легкий характер, але після перенесеної інфекції збудник може довго зберігатися в організмі і за несприятливих умов проявитися більш складним захворюванням у старшому віці – оперезувальним герпесом.

Вітряна віспа – це гостре інфекційне захворювання, що причиняється ДНК-вірусом та характеризується підвищенням температури тіла і своєрідним висипанням на шкірі та слизових оболонках.

Джерелом інфекції є хворий не лише на вітряну віспу, але і на оперезувальний лишай (хоча він виділяє значно менше вірусів) в останні два дні інкубаційного періоду і до п'ятого дня після появи останнього елемента висипання. Вважається заразним весь період висипання з утворення везикул а не заразним – під час реконвалесценції, утворення і відпадання кірочок.

Механізм передачі збудника – переважно пероральний (за наявності висипань по слизових оболонках), контактний і дуже рідко – вертикальний (від матері до плода, що може спричинити вади розвитку).

Діти до 1-го року стійкі до зараження, оскільки мають імунітет від матері. У міру його згасання сприйнятливість підвищується. Найвищий відсоток захворювання припадає на дітей 4-5 років. Потім набутий імунітет знижується і, в основному, реєструють оперезувальний лишай, 45% перепадає на хворих віком понад 65 років.

Для вітрянки характерна осінньо-зимова сезонність, що пояснюється тісним контактуванням дітей під час відвідування дитячих садків і шкіл. Оперезувальний лишай має переважно спорадичний характер і прив'язаний зі станом імунітету інфікованого. Але і він може бути причиною епідемічних спалахів захворювання на вітряну віспу в дитячих колективах, якщо там з'являється хворий на оперезувальний лишай. Зростанню захворюваності навесні сприяють перепади температури та зниження імунітету.